İŞÇİLERİN SESİ
SAYI: 2 8 MAYIS 1979
FİYATI: 7,5 TL

YAŞASIN 1 MAYIS '79 DİRENİŞİMİZ!

1 MAYIS Ülken in dört bir tarafında gerçekleştirilen miting-yürüyüş ve toplantılarda, coşkun bir mücadele azmiyle kutlandı. 30'a yakın yerde en geniş halk güçlerinin katıldığı miting ve yürüyüşler gerçekleştirildi. Ayrıca başta Ankara ve İstanbul olmak üzere birçok sıkıyönetim bölgesinde de bütün baskı ve yasaklara rağmen direniş eylemleri gerçekleştirildi. Böylece işçi sınıfının enternasyonal birlik ve mücadele günü olan 1 Mayıs, ülkemizdeki egemen sınıfların baskı ve yasaklarının sökmeyeceğinin kanıtlandığı bir gün oldu.

Yüzbinlerce emekçi, 1 MAYIS 79'da sömürü ve zulüm düzeninin üzerine yürüdü. İşçiler, köylüler, memurlar, kadınlar, öğretmenler, mühendisler, gençler haksızlıkların, yalanların, zorbalığın üstüne üstüne yürüdüler... Baskı güçlerinin yalan ve demagojilerini yerle bir ettiler.

Özellikle İstanbul'da, Ankara'da gerçekleştirilen direnişler, Edirneden Artvine kadar bütün ülke sathında yapılan 1 Mayıs miting ve yürüyüşleri bütün işçiler ve bütün emekçi halklarımıza büyük bir moral gücü ve mücadele azmi vermiştir.

Yaşasın sömürü ve zulme karşı, faşist baskı ve teröre karşı bütün emekçi halk güçlerinin ortak direnişi.

Yaşasın 1 MAYIS direnişimiz.

1 Mayıs bütün yurtta yapılan otuza yakın miting, yürüyüş ve direniş eylemleriyle kutlandı

İŞÇİLER DEVRİMCİLERİN ÖNDERLİĞİNDE MÜCADELEYİ YÜKSELTİYORLAR

Akçimento'da delege seçimlerini devrimciler kazandı

Anadolu'nun çeşitli yörelerinden ve İstanbul çevresinden gelen 900 işçinin çalıştığı Akçimento fabrikasında DİSK'e bağlı Keramik-İş'in şube yönetimi için yapılan delege seçimlerini, TİP, KAVA ve "İlerleme" ittifakına karşı devrimci işçiler listesi kazanmıştır.

Bir yıl kadar önce, devrimcilerin işçiler arasında sempati kazanmaya başlamasıyla kendilerine yol göründüğünü sezen revizyonistler, devrimciler karşısında başlattıkları iftira ve saldırı kampanyasına rağmen o sırada yapılan işyeri temsilciliği seçimlerini devrimcilerin ve samimi, tutarlı anti-faşist işçilerin kazanmasını engelleyememişlerdir.

Devrimciler, bu ilk somut kazanımı derhal işçilerin işyerindeki mücadelelerinin pekişmesi, onlara doğru ekonomik-demokratik mücadele anlayışının kavratılarak ve herkesin bu mücadele içinde seferber edilerek, zamanla işçilerin yönetim alışkanlıklarının da geliştirilmesi doğrultusunda değerlendirip buna uygun bir örgütlenme yaratmak amacıyla vardiyalar esasına göre komite örgütlenmesine gitmişlerdir. Ancak bu tür bir örgütlenmenin önündeki (vardiyaların düzensizliği ve kalabalıklığı gibi) pratik engeller farkedilir edilmez esnek ve koşullara uygun bir örgütlenme anlayışını hayata geçirip bu kez ünite konseyleri biçiminde bir örgütlenmeye gidilmiştir. Ancak işyerindeki çalışmaların işçilerin çoğunlukla bir arada oturdukları bölgelerdeki çalışmayla yeterince birleştirilemeyişi ve işçiler arasındaki çalışmanın kadro yetiştirmeye yönelik boyutunun yeterince güçlendirilemeyişi işyerindeki çalışmaların sağlayacağı yararı yetersiz kılmıştır.

Bu arada yaklaşmakta olan yeni toplu sözleşme dönemi için, sözleşme taslağının ünite konseylerinde tartışılarak hazırlanmasına geçilmiş ve bu çalışma aynı zamana rastlayan Keramik-İş şube seçimleri için delege seçimi çalışmalarıyla birleştirilmiştir.

Buramada yapılan toplantıların önce işveren sonra da revizyonistlerce, sıkıyönetimin yasaklaması bahane edilerek engellenmek istenmesine rağmen, çalışmalar sonucu konseylerde ön plana çıkan işçilerden oluşan bir delege listesi hazırlanmıştır.

Hazırlanan listelerde, sömürüye ve faşizme karşı tutarlı ve samimi davranışlarına rağmen genel seçimlerde AP veya CHP'ye oy vermiş işçilerin bulunması, revizyonistler tarafından bir karşı-propaganda vesilesi olarak kullanılmak istenmesi üzerine, devrimciler bu mücadelede belirleyici olan niteliklerin anti-faşist ve sınıf bilincine açık olmak olduğunu kavratıp revizyonistlerin çabalarını boşa çıkartmışlardır.

Bu kez revizyonistler, seçimlerin gündeme gelmesiyle aniden peydahlanan KAVA ve İlerlemecilerle bir ittifak oluşturup, "birliklerini" işyerindeki alevi-sünni ayrımı temeline oturtmaya kalkışmışlar ve bu ayrımı kullanmaya çalışmaları ise işyerindeki faşistlerin politikalarıyla çakışmıştır.

Ancak bütün bu faydacı, ilkesiz ve hatta gerici politikalar karşısında yürüttükleri tutarlı mücadele sonucu, devrimci işçiler şube yönetimini seçecek 88 delegenin tümünü 294'e karşı 397 oy alarak kazanmışlardır.

Adana Et-Balık'ta temsilci seçimleri

İşyerimizde devrimci mücadelenin örgütlenme tohumları yeni atılmıştır. Bu durum örgütlenmemizde birçok eksiği ve hatayı barındırmamıza neden olmaktadır. İşçi arkadaşlarımızın birçoğu, patronun çabaları ve revizyonistlerin çalışmaları sonucu, devrimci mücadeleye katılmada kararsız kalmaktadırlar. Çok yakın geçmişe kadar, faşist saldırılar karşısında revizyonistlerin, teslimiyetçi ve pasifist tavırları sonucu, devrimci görüşler taban bulamamıştır. Ancak, devrimciler, revizyonistlerin teşhirinin yanısıra, faşistlerle de anlayacakları dilden konuşarak Et-Balık'ta devrimci mücadeleyi yükseltmektedir. Yeni yapılan temsilcilik seçimlerinde, tüm karalamalara ve çabalara rağmen devrimciler, 79 oya karşı 142 oy alarak yeni bir başarı kazanmışlar.

ADANA ET-BALIK
KURUMUNDA ÇALIŞAN
DEVRİMCİ İŞÇİLER

Tariş'te gerici oyunlar bozuluyor

İzmir Tariş yönetimi 1978 Nisanında değişmiş ve devrimcilerin önderliğinde sürdürülen mücadeleyle birlikte buradaki faşist işgal kırıldıktan sonra işçiler DİSK'e bağlı bir sendika olan Gıda-İş'de örgütlenmişlerdi. Ancak devrimci işçilerin çalışmaları yükseldikçe hem Tariş'in CHP'li yönetimi, hem de onların kuyrukçusu "ilerlemeci" Gıda-İŞ yöneticileri had safhada tedirgin olmuşlar ve devrimci işçiler üzerinde baskı ve saldırılar yoğunlaşmıştı. Devrimci işçilere karşı işveren ile sendika yöneticileri arasında, özellikle temsilcilik seçimlerinde somutlaşan bir işbirliği gelişti. İşçiler arasındaki bölge ve şehir farklılıkları körüklendi, faşistlere karşı aktif mücadele engellenmeye çalışıldı ve devrimci temsilciler üzerinde işten atma ve sürgünler tezgahlandı. Fakat tüm bunlar, her alandaki önderlikleriyle kitlenin güvenini kazanmış olan devrimcilerin mücadelesinin yükselmesini önleyemedi, Tariş işçisini yıldırmadı.

Sendika, olayların sonunda yeni temsilcileri öne atamayla, sonra da işverenle birlikte seçmeyi denedi, fakat işçilerin kararlı tutumu sonucunda seçimlere yapmak zorunda kaldı. Devrimci işçiler ezici bir çoğunlukla 6 temsilcilikten 5'ini aldılar. Bu başarı işçilerin güvenlerini pekiştirdi, aldatmacalara kanmış işçileri saflara çekti ve yeni mevziler kazanma yolunda mücadeleyi yükseltti. 380 işçinin çalıştığı Bornova 2 No.'lu üzüm işletmesindeki bu başarıdan kısa bir süre sonra Alsancak 1 No.'lu üzüm işletmesinde de işveren uzantısı sendika temsilcileri imza toplanarak düşürüldü. Buradaki 980 işçi Alaşehirliler, doğulular, batılılar, eskiler, yeniler, vs. gibi suni ayırımlarla bölünmeye çalışılıyor ve devrimci işçilerin mücadelesi pek çok yalan ve sahtekarlıkla önlenmeye çalışılıyordu.

Seçimlere *Devrimci İşçiler,* KSD TEP, CHP ve İGD olmak üzere 5 liste katıldı. Sonuçda 3 devrimci işçi, 1 İGD'li ve CHP'lileri etkileyen2 kişi seçildi. Devrimcilerin bu başarısı sonunda, sendika yeni sahtekarlıklar tezgahlamak ve CHP listesiyle işbirliği hesaplarıyla seçimleri uyduruk bir bahane göstererek iptal etti. KSD ve TEP ortak bir listede birleşirken, ilerlemeciler biri ilk seçimde CHP listesinden en çok oy alarak seçilen kişi olmak üzere 3 aday çıkarıp, işverenin tezgahladığı "Alaşehirli ustalar" listesinden de 3 kişiyi destekledi1er.

Ancak işçiler sendikanın tehditlerine rağmen kararlılıklarından bir şey yitirmeden daha sıkıca kenetlendiler ve devrimci işçiler ilk seçimlere göre çok daha ezici bir çoğunlukla 6 temsilcilikten 5'ini en yüksek oyları alarak (324, 310, 280, 231, 198) kazandılar. CHP'li bir aday ise 193 oy ile 6. temsilci oldu.

Seçim sonuçları devrimci işçilerin zaferini perçinlerken revizyonistlerin yaptığı sahtekarlıkların ise çıkmazını ve hezimetini sergiliyordu. Bu olaydan sonra biz devrimci işçi ve temsilciler olarak doğru mücadelemizi, eksikliklerimizi en kararlı bir şekilde aşarak, işçilerin devrimci eyleminin birliğini pekiştirerek sağlamlaştıracağız. Mücadelemiz KURTULUŞA DEK devam edecek.

— TARİŞ'DE GERİCİ OYUNLARI BOZACAĞIZ!

— ÜRETEN BİZİZ, YÖNETEN DE BİZ OLACAĞIZ!

DİSK/ GIDA-İŞ'li işçiler

ADANA ÇUKOBİRLİK İPLİK FABRİKASINDA MÜCADELE GÜÇLENİYOR

İşyerimiz 11 ay öncesine kadar faşistlerin işgali altındaydı. Devrimcileri, yurtseverleri, ilericileri katleden katiller burada barınıyorlardı. Devrimciler dişe diş bir mücadeleyle faşist işgali kırdılar. Devrimcilerin örgütlenmelerini hazmedemeyen müdürler, "demokratik sol" kisveli ajanlar ve birtakım sözde solcular aracılığıyla devrimcileri tespit etmeye çalıştılar ve iki arkadaşımızın iş akitlerini feshettiler. Bunun üzerine işyerinde 850 işçiden 750'sinin katılımıyla direniş örgütlendi. Sayıları 30'u geçmeyen demokratik solcu, İGD'li, TİP'li, işveren destekcisi, direnişi kırarak işe başladılar. Bütün işçi arkadaşlar, revizyonizmin ve reformizmin ne olduğunu gördüler ve yaşadılar. Direniş sonucu, bütün isteklerimiz işveren tarafından kabul edildi: İki arkadaşı hemen işe başlattık, yemek sorunu halledildi, geçmişte yetkili olan sendikanın ikinci yıl zamlarını aldık. Böylece örgütlü bir gücün yenilmeyeceği, kararlı bir mücadelenin önünde ne patronun ne de revizyonistlerin duramayacağı bir kez daha kanıtlandı. Ancak, bu kazanımlara rağmen, hatalarımız ve eksikliklerimiz olduğunun bilincindeyiz. Kısa dönemde aşmamız gereken hatalar şöyledir:

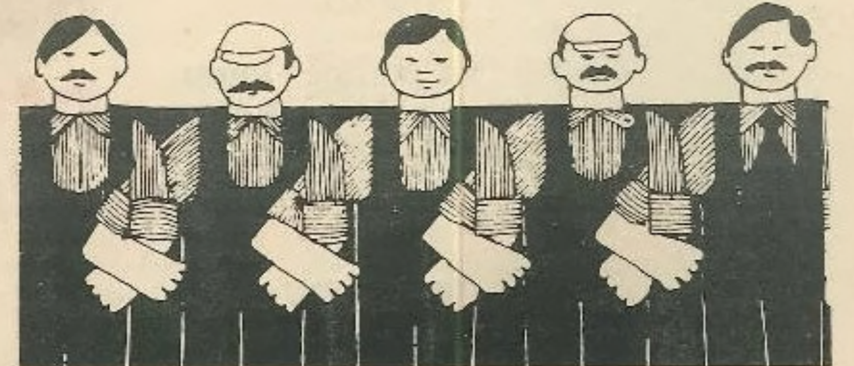
İşçi sınıfının ve tüm emekçi halkların bu sömürü düzenini yıkıp, kendi iktidarlarını kurmala rını sağlayacak sosyalist siyasal bilinci kazandırmada eksik kaldık. Sendikal çalışmayla kendimizi sınırlandırdık. Eğitim çalışmalarına yeteri kadar önem vermedik. Kollektif çalışmayı hayata geçirmekte eksik kaldık.

3. Kollektif çalışmayı hayata geçirmede eksik kaldık. Devrimci çalışma tarzının hayata geçirilmesi için, alabildiğince gayret göstereceğiz.

Tüm bu eksikliklere rağmen, bunları aşma doğrultusundaki çabamızla giderek güçleniyoruz. 30 Mart'ta işyerinde yapılan üç toplantıyla devrimci önderlerimizin mücadeleleri ve kararlılıkları anıldı. Biliyoruz ki mücadelemiz örgütlü ve bilinçli olarak sürdükçe, bizi ne faşist güçler ne de hakim sınıfların sol içindeki uzantıları yenemeyecek.

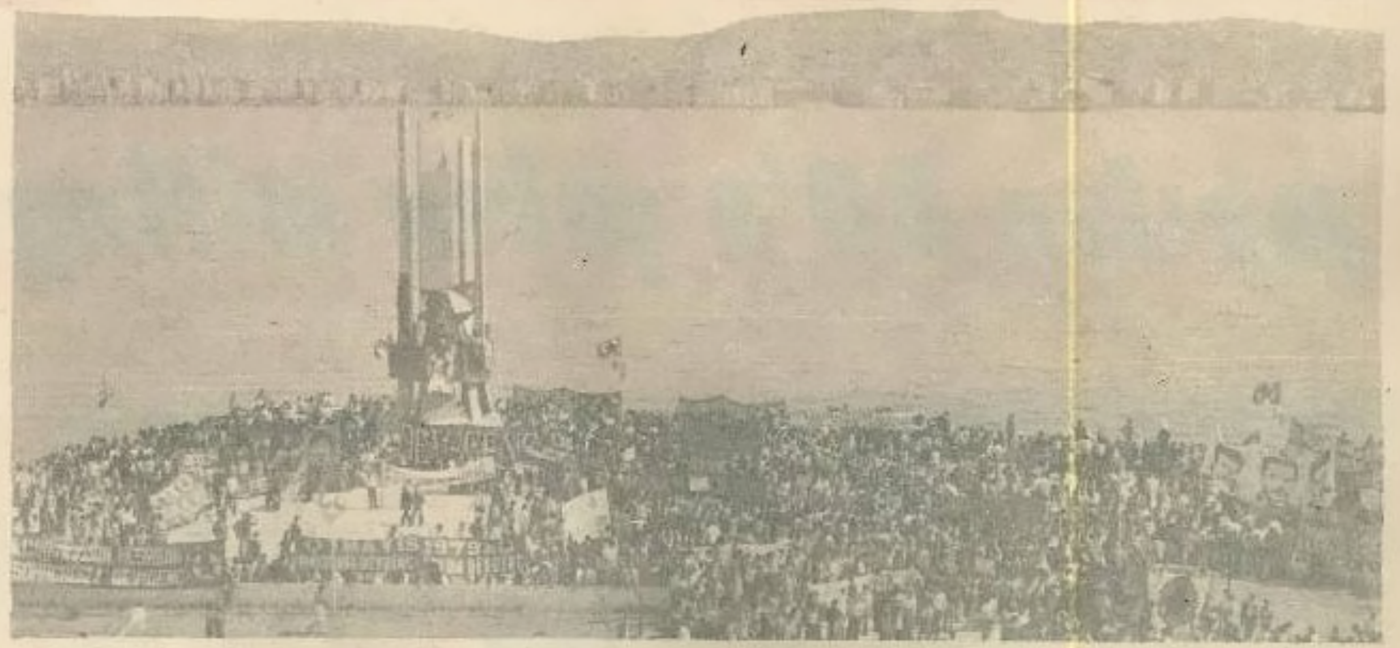
ÇUKOBİRLİK'TE KIZILDERE KATLİAMINI 1000'DEN FAZLA İŞÇİ LANETLEDİ

İki yıl öncesine kadar faşistlerin yuvalandığı Çukobirlik'te devrimci işçilerin mücadelesiyle faşistler iş yerinden atılmış ve devrimci işçilerin mücadelesi günden güne yükselerek sürmüştür. 30 Mart'ta, Çukobirlik'te bir dayanışma ve mücadele günü olarak Kızıldere yaşatıldı. 2000 işçiden bini aşkınının katılımıyla saygı duruşu yapıldı, devrim andı içildi. Devrimci işçiler, Kızıldere'nin son değil başlangıç olduğunu vurgulayan konuşmalar yaptılar ve yüzlerce işçi oligarşiye nefretini haykırarak Mahir Çayan ve dokuz arkadaşını andı.

BASKI ve YASAKLAMALAR SÖKMEDİ!

Suluova

Suluova'da devrimcilerce tertiplenen 1 Mayıs miting ve yürüyüşüne işçiler, köylüler, geniş halk yığınları katıldı. Yeni Çeltek Maden işçileri, Beşgöz' de direnişte olan un fabrikası işçileri, yabacılar, öğretmenler, çevre köylerden gelen kadınlar, köylüler, Turhal işçileri, ayrı ayrı pankartlarıyla mitinge geldiler. 3000 den fazla emekçinin doldurduğu alanda yapılan konuşmalarda işçiler 1 Mayıs'ın anlamını anlattılar. Sömürü ve zulüm düzeni üzerine kararlılıkla yürünmesi gerekliliğini vurguladılar. Anti-faşist sloganların atıldığı miting alanı çevresinde olay çıkartmak isteyen bir avuç faşistin tezgahlamak istediği oyunlar boşa çıkartıldı.

1 Mayıs kutlaması Suluova'da işçilerin, köylülerin, kadınların, öğretmenlerin, gençlerin omuz omuza faşizme karşı mücadelesinin güzel bir örneği oldu.

Eskişehir

Eskişehir'deki 5000 kişilik 1 Mayıs miting ve yürüyüşü çeşitli halk güçlerinin katılımıyla başarıyla gerçekleştirildi. Halkın ve kadınların geniş şekilde katıldığı miting ve yürüyüş boyunca faşist katliamların, Maraş katliamının, 1 Mayıs katliamının unutulmadığı, faşist baskı ve yasakların sökmeyeceği vurgulandı. "Pancar bizim canımız, oligarşi düşmanımız", "Pancar sömürüsüne son" sloganlarının da çokça atıldığı gözlendi.

Yürüyüş boyunca halk devrimcilere sempati gösterilerinde bulundu. Devrimci Yol ve Halkın Kurtuluşu taraftarlarının katıldığı 1 Mayıs Mitingi katılanların ortak devrim andı içmeleriyle düzenli şekilde son buldu.

İzmir'de 1 Mayıs

İzmir iki 1 Mayıs mitingine sahne oldu. Bunlardan Konak'ta ilerlemeciler tarafından yapılanı, burjuva basını tarafından övülürken, ilerlemeciler sıkıyönetimin de taltifini kazandılar!

İlerlemeci revizyonistler, son güne kadar DİSK yöneticilerini açmaza alma kurnazlığıyla(!) 1 Mayıs'ın 1 Mayıs alanında kutlanması konusunda tam bir yalancı pehlivan kesilmişlerdi: "Canımız pahasına da olsa 1 Mayıs alanına gidilmelidir" diye şarlatanlık yapıyorlardı. Sonunda işler sarpa sarmaya başlayınca, DİSK yöneticilerini de suçlayarak daha önceden izin aldıkları İzmir'de, Konak Meydanında toplandılar. İlerlemeci revizyonistlerin bu tutumları sıkıyönetim ve burjuva basını tarafından taktir ve taltif edildi.

İstanbul'da DİSK yöneticileri ve işçi temsilcileri içeri alınır, sokağa çıkma yasağı konarak bütün işçi ve emekçi kesi nlere gözdağı ve baskı uygulanırken, ilerlemeci revizyonistlerin sıkıyönetim tarafından açıktan övülmesi bütün emekçi halk tarafından ibretle karşılanmıştır. Aynı şekilde, burjuva basın Konak mitingine geniş yer verirken ve de 18 bin civarındaki kalabalığı abartarak aktarır ve mitinge övgüler düzerken, ülkenin dört bir tarafındakı mitingleri hiç yazmaması ya da çarpıtarak yazması da kimsenin dikkatinden kaçmamıştır.

1 Mayıs ve Konak mitingi, revizyonistlerin işçi sınıfı içindeki burjuvazinin "truva atı" olduğu gerçeğini bir kere daha herkesin gözleri önüne sermiştir.

Karşıyaka

Diğer yandan 1 Mayıs, Karşıyaka'da devrimcilerin düzenlediği binlerce kişinin katılımıyla gerçekleştirilen 1 Mayıs mitingiyle faşist terör ve katliamların sökmeyeceğini, sıkıyönetimin baskı ve yasaklarının sökmeyeceğini gösteren görkemli bir mücadele günü olarak kutlandı.

Birçok devrimci kişi ve grupların ve emekçi halkımızın kalabalık bir şekilde katıldıkları mitingte genellikle ortak sloganlar atıldı. Kalabalık bir kortej oluşturan Devrimci Yol grubunun yanısıra HK ve KSD gruplarının da katıldığı miting disiplinli bir biçimde geçen gösteriler, baskılara ve faşist teröre karşı direnişte emekçi halkımıza moral veren ve mücadele azmini yükselten bir doğrultuda gelişti.

Ayrıca, gazetelere önce ilerlemecilerle beraber "Konak'ta omuz omuza" diye ilan verip son günde "dünkü ilanımız geçersizdir Karşıyaka'da omuz omuza" ilanını veren, Konak meydanındaki "teslimiyet mitingi"ne katılmayı reddeden KSD taraftarlarının Devrimcilerin mitingine katılmaları da olumlu bir tavır olarak gözlendi.

Balıkesir

1 Mayıs Balıkesir'de coşkun bir şekilde kutlandı. Devrimci Yol ve Halkın Kurtuluşu taraftarlarınca ortak olarak düzenlenen mitinge binlerce işçi-köylü, genç katıldı. Miting öncesi civar ilçe ve köylerde yapılan çalışmalarda "Faşist baskı ve katliamların sökmeyeceği", "Sıkıyönetimin sökmeyeceği" vurgulandı. 1 Mayıs günü meydanlarda toplanan binlerce emekçi devrimci sloganları büyük bir coşkuyla haykırdı. 1 Mayıs '79 Balıkesir' de şanlı bir mücadele günü oldu.

Rize

1 Mayıs Rize'de coşkuyla kutlandı. Civar ilçe ve köylerden kamyonlarla mitinge gelen binlerce köylü ve emekçi 1 Mayıs'a coşkuyla katıldı. Anti-faşist gösteri halinde geçen miting ve yürüyüş faşistlerin yüreğine korku saldı.

Miting sonrası köylerine çeşitli araçlarla dönmekte olan halka Çayeli yakınlarında faşistler silahlı saldırıda bulundu. Faşistler köylülerden ve devrimcilerden hak ettikleri cevabı aldılar.

1 Mayıs Rize ve civar ilçelerinde faşistlerin yüreğine korku salan devrimcilerin mücadele azmini bir kat daha arttıran görkemli bir gün oldu.

Edirne

1 Mayıs Edirne'de Devrimcilerin düzenlediği miting ve yürüyüşle coşkun bir şekilde kutlandı. Selimiye Meydanı'nda toplanan binlerce devrimci "Maraş katliamı unutulmayacak", "Faşist baskı yasak ve katliamlar sökmeyecek" sloganlarını haykırdılar.

Halkın geniş şekilde katıldığı ve izlediği miting ve yürüyüş boyunca davul zurna eşliğindeki Trakya halk oyunları ilgiyle izlendi.

Anti-faşist gösteri halinde süren yürüyüş boyunca "Faşizme, zama, zulme son", "Üreten Biziz, Yöneten de Biz Olacağız", "Tek Yol Devrim" sloganları coşkuyla atıldı.

Dörtyol

Daha önce İskenderun'da yapılacağı açıklanan miting Halkın Kurtuluşu taraftarlarının bazı olumsuz davranışları yüzünden Dörtyol'da düzenlendi.

Son anda meydana gelen bu değişiklik birçok aksamalara neden oldu. Önceden verilen ilanlarda Dörtyol yerine İskenderun'da miting yapılacağının anons edilmesi de karışıklıklara yol açtı.

Bütün bunlara rağmen binlerce emekçinin katıldığı 1 Mayıs Dörtyol mitingi güçlü bir anti-faşist gösteri oldu.

1 MAYIS '79 B

yapılan 30'a yakın miting-yürüyüş ve direniş e

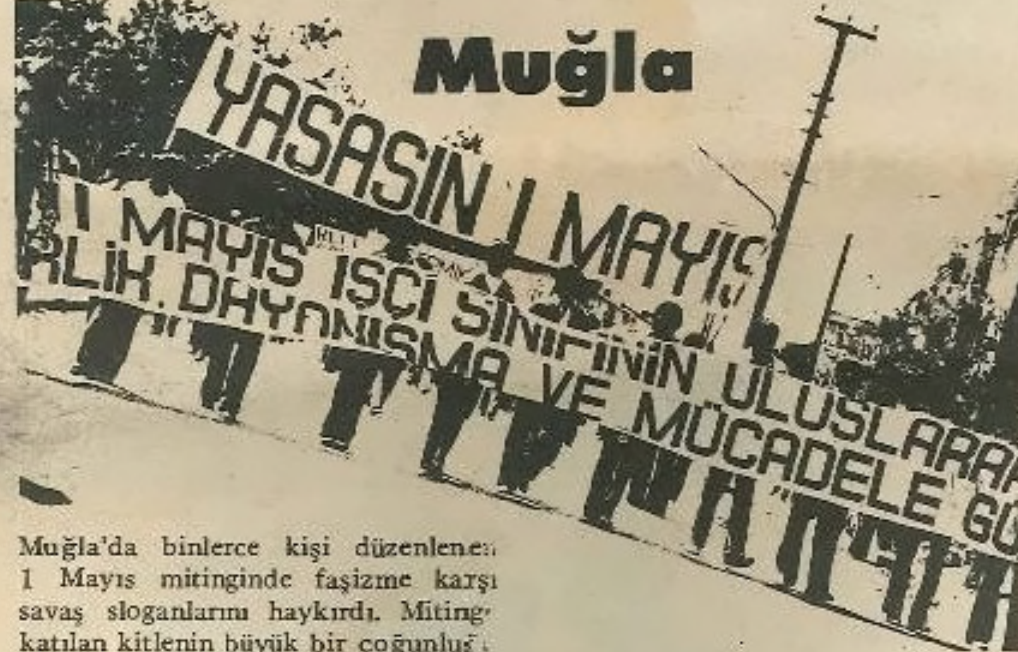
Niğde

1 Mayıs Niğde'de binlerce kişinin katıldığı bir miting ve yürüyüşle kutlandı. Faşist demagoji ve katliamlar teşhir edildi. Faşist baskı ve zulmü lanetleyen devrimci sloganlar binlerce kişi tarafından haykırıldı.

Mitinge 3.000'e yakın kişi katıldı. 2.000'den fazla emekçi ve öğrenci kitlesinin yer aldığı Devrimci Yol kortejinden başka HK grubu da mitingde yer aldı.

Mitinge katılmak için Bor, Kemerhisar, Aksaray ve Bahçeli'den gelen konvoylar faşistlerin saldırısına uğramalarına rağmen mitinge katılmaları önlenemedi. 30 Nisan günü de Bor Töb-Der binası faşistler tarafından bombalandı.

Miting disiplinli ve düzenli bir şekilde cereyan etti.

Muğla

Muğla'da binlerce kişi düzenlenen 1 Mayıs mitinginde faşizme karşı savaş sloganlarını haykırdı. Mitinge katılan kitlenin büyük bir çoğunluğu Devrimci Yol pankartları taşıyordu. Miting ve Yürüyüş son derece disiplinli bir şekilde cereyan etti. 1 Mayıs mitingi Devrimci Yol ve HK tarafından gerçekleştirildi.

Kumluca

Antalya'nın Kumluca kazasında çok sayıda emekçi, köylü ve gençlerin katılımıyla 1 Mayıs mitingi yapıldı. Küçük bir kaza olan Kumluca'da genç, ihtiyar, kadın bütün halk coşkuyla mitinge katıldı. Anti-faşist bir gösteri halinde süren miting düzenli bir şekilde son buldu.

Tarsus

Faşizme karşı mücadelenin kıyasıya sürdüğü Tarsus'da 1 Mayıs, coşkuyla binlerce kişinin katılımıyla kutlandı. Devrimci Yol pankartları arkasında toplanan 4000'e yakın devrimcinin kararlılığı ve mücadele azmi faşistlerin yüreğine korku saldı. Tarsus'da mahallelerin içinden geçen yürüyüş kolu boyunca faşist baskı ve katliamları lanetleyen, oligarşinin yasak ve baskılarını protesto eden devrimciler halkın geniş sempatisini kazandılar.

Ülkenin dört bir yanında tertiplenen mitinglere Tunceli'deki bir olay nedeniyle genellikle alınmayan Partizan grubunun yaptığı özeleştirisi, miting alanındaki devrimcilere hoparlörle açıklanmasından sonra bu grup da mitinge katıldı.

1 Mayıs yürüyüşü içilen devrim andıyla disiplinli bir şekilde son buldu.

Samsun

Samsun'daki 1 Mayıs mitingi 2500 kişinin katılımıyla gerçekleştirildi. Devrimci Yol pankartları taşıyan 2000 kişi ile birlikte miting ve yürüyüşe katılanlar oligarşinin baskı ve zulüm politikalarını lanetleyen devrimci sloganlar haykırdılar.

Bu arada Samsun'da belirli bir tabanı bulunan bir grubun revizyonizmin etkinliği altındaki şeflerinin devrimcilerin bütün çağrılarına rağmen mitinge katılmayı reddederek ayrı bir yürüyüş yaptıkları görüldü. Bu olumsuzluğa rağmen Devrimciler 1 Mayıs mitingini düzenli ve disiplinli bir şekilde gerçekleştirmeyi başardılar.

Zonguldak

Binlerce işçi, köylü, öğretmen, gencin katılımıyla 1 Mayıs miting ve yürüyüşü başarıyla gerçekleştirildi. Anti-faşist sloganların coşkuyla atıldığı miting ve yürüyüş disiplinli bir şekilde sürdü. Faşist baskı ve yasaklamaların sökmeyeceği, faşist katliamların hesabının sorulacağı ifade edilen mitingde civar köy ve kasabalardan gelen emekçilerin ve işçilerin faşizme karşı mücadele azmi ve kararlılığı şehir halkının geniş sempatisini topladı. Miting disiplinli bir şekilde geçen yürüyüşle son buldu.

Murgul

Murgul'da 1 Mayıs mitingi binlerce işçi, köylü, öğretmen ve gencin katılımıyla, görkemli bir şekilde gerçekleştirildi. Mitinge katılan işçiler, köylüler, geniş halk yığınları faşist baskı ve katliamları protesto ettiler. Faşizme karşı kararlılıkla mücadeleye devam edeceklerini belirttiler. Disiplinli bir şekilde süren ve devrim andı içilerek son bulan miting dönüşü Borçka yakınlarında halka faşistlerce ateş açıldı. Kamyonla Borçka'ya dönmekte olan halktan 6 kişinin yaralandığı öğrenildi.

Murgul Mitingi disipliniyle, halkın faşizme karşı mücadeledeki görülen kararlılığıyla muhteşem bir gösteri oldu.

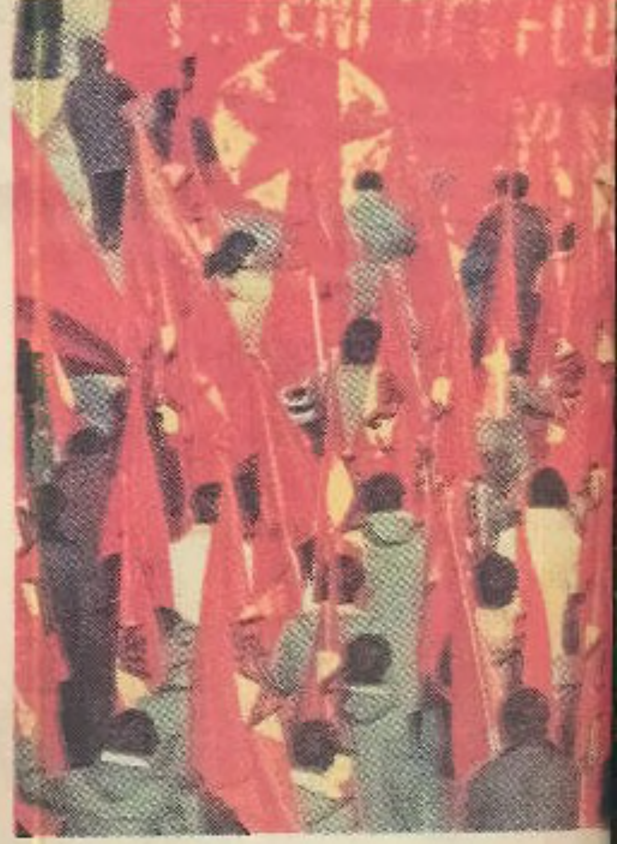
Çorlu

1 Mayıs Çorlu'da coşkuyla kutlandı. 3000 kişinin katıldığı yürüyüş boyunca 2400 kişilik Devrimci Yol korteji "Maraş Katliamı, 1 Mayıs '77 Unutulmayacak", "Faşist Baskı-Yasak ve Katliamlar Sökmeyecek" sloganlarını haykırdı.

Atatürk Alanında yapılan konuşmalarla faşizme karşı mücadele kararlılığı belirtildi. Miting düzenli bir şekilde sona erdi.

Tunceli

1 Mayıs mitingi sıkıyönetim nedeni ile yapılamadı.

Ankara'd

İstanbul'da konulan sokağa çıkma yasağının ya-
nısıra Ankara'da da çok geniş baskı tedbirleri-
nin alındığı görüldü.

Buna rağmen 1 Mayıs'ın Ankara'da da çeşit-
gösteri ve eylemlerle kutlanıldığı görüldü. Saa-
11.00 sıralarında Dikmen'de gerçekleştirile-
mitinge 1000'e yakın halk topluluğunun katı-
dığı öğrenildi. Tuzluçayır semtinde ise 2000-
den fazla kişiden oluşan bir halk topluluğu ge-
ne aynı saatlerde 1 Mayıs'la ilgili gösteriler ya-
parak devrimci sloganlar söylediler. Bazı ajans-
ların verdiği bilgilere göre devlet kuvvetleri gös-
terilere katılan halk topluluğuna uzun menzill-
silahlarla ateş açtı. Ajanslar bunun üzerine si-
lahlı çatışma çıktığını, halktan biri ağır olmak
üzere altı kişinin yaralandığını, "Güvenlik kuv-
vetlerinden" ise gene biri ağır olmak üzere be-
kişinin yaralandığını bildirdiler. BBC bütün dün-
yaya olayı birinci haber olarak ve sıkıyönetim
kuvvetlerinin halka ateş açtığı şeklinde duyur-
masına karşılık Türkiye'deki basın organlarını
olayı tamamen örtbas ettiği, ya da "Ankara'd

Ereğli

Konya Ereğli'sinde yapılan 1 Mayıs miti-
gine 3500'e yakın bir kitle katıldı. Miting-
faşist baskı ve katliamları lanetleyen ve ol-
garşinin baskı ve yasaklarını protesto ede-
devrimci sloganlar atıldı. 2000'den fazla ki-
Devrimci Yol pankartlarıyla yürüyerek faşiz-
me karşı devrimci savaş sloganları söyled-
Ortaklaşa yapılan mitingte devrimcilerin te-
rübesizliklerinden ileri gelen bazı olumsu-
luklar da görüldü.

Soma

Devrimci Yol taraftarları
yapıldı. Yüzlerce Maden
rimci sloganlar haykırıldı
rimciler 1 Mayıs gösteriler

ÜTÜN YURTTA

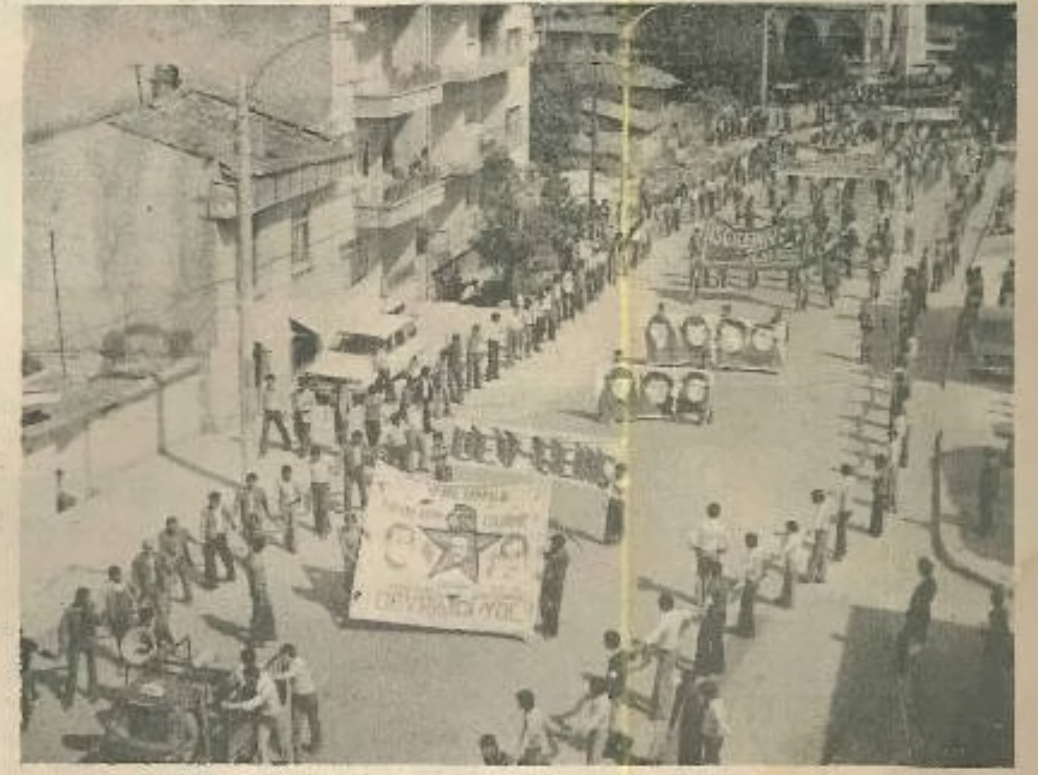
ylemleriyle **KUTLANDI**

Kayseri

Devrimci Hareketin yeni yeni güçlenmekte olduğu Kayseri'de de 1 Mayıs çeşitli halk güçlerinin yer aldığı bir miting ve yürüyüşle kutlandı. Binlerce kişinin katıldığı mitinge faşistler tarafından yapılan saldırı girişimleri başarıya ulaşamadı. Gaziosmanpaşa semtinde faşistlerin saldırılarından bir çocuk yaralandı. Polisin ise mitinge katılanların pankart ve dövizlerini yasalara aykırı olarak toplattığı, Devrimci Yol amblemlerine el koyduğu görüldü. Halkın mitinge daha fazla katılımını önlemeye çalıştığı öğrenildi. Bütün bunlara rağmen ve devrimcilerin yeterince tecrübeli olamayışlarından ileri gelen bazı aksaklıklara rağmen, Kayseri'deki 1 Mayıs mitingi faşist güçlerin yüreğine korku salan bir gösteri olmuştur.

la 1 Mayıs

karşıt gruplar çatıştı" şeklinde verdiği görüldü. Gazetelerin, AA'nın geçtiği haberleri bile vermediği dikkati çekti.

Gene aynı saatlerde Yenidoğan semtinde yüzlerce kişinin toplanarak 1 Mayıs'la ilgili sloganlar söyleyerek yürüyüş yaptığı bildirildi.

Gene, daha sonraki saatlerde, Anadolu Ajansı, Ankara'nın çeşitli semtlerinde küçük gruplar tarafından 1 Mayıs gösterilerinin yapıldığını bildirdi.

Polis gösterilere katıldığı veya sevgi gösterisinde bulunduğu gerekçesi ile 600'den fazla kişiyi gözaltına aldı.

Daha sonra, Ankara sıkıyönetim komutanlığı bir bildiri yayınlayarak "yapılan gösterilere halkın katılmadığını(!), başka mahallelerden gelen halkın katıldığını, göstericilerin az kısmının işçi olduğunu, çoğunun ise genç olduğunu" açıklama gereği duyması nedeni ise, pek anlaşılamadı.

Burdur

Devrimciler 1 Mayıs'ı Burdur'da düzenledikleri miting ve yürüyüşle kutladılar. Civar köy ve kasabalardan gelen yüzlerce emekçi ve köylünün katılımıyla miting düzenli bir şekilde sürdü. Anti-faşist sloganların coşkuyla atıldığı miting ve yürüyüş faşistlerin yüreğine korku saldı. Devrimci Yol pankartı arkasında toplanan 2000'i aşkın emekçi, köylü, öğretmen ve gençler devrim andıyla yürüyüşlerini sona erdirdiler.

ca düzenlenen 1 Mayıs mitingi büyük bir coşkuyla şçisinin, öğretmenin, gencin katıldığı mitingte dev-Soma'da faşizme karşı yılmadan mücadele eden dev- ile faşistlerin yüreğine korku saldı.

Kırşehir

Kırşehir'de yapılan 1 Mayıs mitingine binlerce emekçi ve genç katıldı. Faşistlerin mitingi engellemek için yoğun bir çaba sarfetmelerine rağmen bu demagoji ve yalanlara kanmayarak mitinge geniş kitlelerin katılması faşistlerin yüreğine korku saldı ve faşizme karşı mücadele açısından Kırşehir halkının kararlılığının bir göstergesi oldu.

Bursa

Çeşitli halk güçlerinin katılımıyla Bursa'da 1 Mayıs Miting ve Yürüyüşü başarıyla gerçekleştirildi. Alanı dolduran binlerce kişi faşizme karşı omuz omuza faşist baskı ve yasakların, faşist katliam ve saldırıların sökmeyeceğini belirttiler. Faşizme karşı mücadelede yılgınlığa, teslimiyete yer olmadığını, kararlılıkla savaşa devam gerekliliğini vurguladılar.

Anti-faşist gösteri halinde geçen miting ve yürüyüş düzenli ve disiplinli bir şekilde sürdü.

Halkın Kurtuluşu taraftarlarının da katıldığı miting ve yürüyüş görkemli bir şekilde son buldu.

Anti-faşist sloganların haykırıldığı miting ve yürüyüş düzenli bir şekilde sürdü. Faşist baskı ve yasakların, faşist katliamların protesto edildiği miting düzenli bir şekilde son buldu.

Giresun

Devrimciler 1 Mayıs'ı düzenledikleri yürüyüş ve mitingle kutladılar.

Ödemiş

Devrimci Yol taraftarlarınca düzenlenen 1 Mayıs mitingi Karşıyaka mitingi nedeni ile iptal edildi. Karşıyaka'daki mitinge katılan Ödemiş'li devrimciler miting sonrası çeşitli gösteri ve toplantılarla 1 Mayıs'ı kutladılar.

Alanya

Daha önce yapılacağı açıklanan 1 Mayıs mitingi, tertip komitesi üyelerinin kanunsuz bir şekilde gözaltına alınması nedeni ile yapılamadı.

Denizli

Denizli'deki 1 Mayıs mitingine 2500'den fazla bir katılım oldu. 2000 kişilik Devrimci Yol kortejindekilerle beraber mitinge katılanlar faşist baskı ve katliamları protesto eden devrimci sloganlar haykırdılar. Devrimci Yol ve Halkın Yolu'nun birlikte düzenlediği 1 Mayıs mitingi son derece disiplinli ve düzenli bir şekilde cereyan etti.

Kırklareli

Devrimciler 1 Mayıs'ı Kırklareli'nde düzenledikleri miting ve yürüyüşle kutladılar. Sömürü ve zulme karşı, faşist baskı ve teröre karşı binlerce emekçi, işçi, köylü, öğretmen, genç miting alanını doldurdu. YSE İş sendikası işçileri, öğretmenler ve devrimci gençler faşist baskı ve terörün sökmeyeceğini, faşizme karşı mücadelenin yılmadan sürdürüleceğini, faşist katliamların hesabının sorulacağını haykırdılar. Miting ve yürüyüş disiplinli bir şekilde sürdü. 1 Mayıs devrimcilerin faşizme karşı mücadele azmini dosta düşmana gösteren bir gün oldu.

Uşak

Yıllardır oligarşinin her türlü baskı ve terörüne boyun eğmeyen yiğit Uşak halkı 1 Mayıs'ı düzenlenen miting ve gösterilerle coşkun bir şekilde kutladı. 1 Mayıs mitingine binlerce emekçi katıldı. Polisin mitingi engelleme çabaları kararlı bir şekilde püskürtüldü. Yapılan konuşmalarda "Oligarşinin baskı ve terörünün sökmeyeceği", "Sıkıyönetimin sökmeyeceği" vurgulandı. Devrimci sloganların büyük bir coşkuyla haykırıldığı 1 Mayıs mitingi disiplinli bir şekilde sona erdi.

Coşkun bir şekilde kutlanan 1 Mayıs gösterileriyle, yiğit Uşak Halkının kurtuluş mücadelesinin zafere kadar süreceği ve hiçbir gücün bu mücadeleyi engelleyemeyeceği bir kez daha kanıtlanmış oldu.

METAL İŞÇİLERİ Devrimci Metal-İş'te ÖRGÜTLENİYOR!

Metal işçileri yıllardan beri ağır sömürü ve baskı koşulları altında yaşamış, birçok ihanetlerle karşı karşıya kalmışlardır. Metal işçileri uzun yıllar Türk-İş'teki Amerikan sendikacılığına karşı direnmişler, büyük umutla koştukları DİSK'te reformist ve revizyonist ihanetleri yaşamışlar ve bugün revizyonist ve reformist sendika ağalarının sendika ağalığı çekişmesi yüzünden faşizme teslim edilme tehlikesiyle karşı karşıya kalmışlardır. Bugün metal işçilerinin bir bölümü patron zulmü ve faşistlerin terörü altında ezilirken, diğer bir bölümü hala revizyonistlerin ve reformistlerin yeni ihanetlerini görmeye hazırlanırken, nihayet bir bölümü de kurtuluşları için bir yol bulmak için direniyorlar. Ve yiğit metal işçileri kendilerinin olan sendikada, Devrimci Metal-İş'te birleşmeye, örgütlenmeye başlıyorlar. Ülkemizin ve sendikanın içinde bulunduğu koşullar doğru bir biçimde değerlendirilerek her zaman her işyerinde Devrimci Metal-İş adıyla bir çalışma gündeme getirilmemesine rağmen yine de şu veya bu biçimde girilen işyerleri sonunda sökülüp alınıyor. Fabrikalar işçilerin demir yumruğunun tam hedefe vurdurulması ile düşürülüp, demokratik birer mevzi, direnişin kaleleri oluyor. Devrimci Metal-İş saflarında devrimci bir örgütlenme anlayışıyla toplanan işçilerle birlikte yavaş ama sağlam adımlarla ilerliyor.

- Devrimci Metal-İş Ankara Şubesi 2. Genel kurulu yapıldı. Genel kurulda tüm emekçilerin taleplerini dile getiren 12 maddelik kararlar alındı.
- Nevtron-İş Devrimci Metal-İş'e katıldı.
- Devrimci Metal-İş Bursa'da örgütlenme çalışmalarına başladı.

DEVRİMCİ METAL-İŞ ANKARA ŞUBESİ GENEL KURULU YAPILDI

Üç aylık çalışma döneminden sonra Devrimci Metal-İş Ankara Şubesi yeni bir çalışma dönemine girmek üzere Genel Kurulunu yaptı. Bu son üç ay içinde geçmişteki hatalardan ve zaaflardan arınarak, geleceğe en iyi bir biçimde hazırlanıldı ve Ankara'da faşist ve sarı sendikaların hegemonyasına son vermek, Ankara'daki metal işçilerinin ekonomik-demokratik haklarını söke söke alma kavgasına atılacak yeni bir dönemi başlatmak üzere Genel Kurul yapıldı.

Genel Kurul Ankara'daki işçi sınıfının ortak mücadele için bir araya geldiği bir platform oldu. Değişik işkollarından ve sendikalardan ve diğer emekçi örgütlerinden temsilcilerin katıldığı Genel Kurul sömürü ve zulüm düzenine karşı bir haykırış oldu.

Basın, sağlık, ağaç, enerji, eğitim, büro, maden, keramik, inşaat, genel hizmetler, vb. işkolları adına yapılan konuşmaları, eğitim emekçileri, teknik elemanlar ve Halkevleri adına yapılan konuşmalar izledi. Daha sonra yakın geleceğin işçileri adına sanat enstitüleri son sınıftan bir öğrenci arkadaş konuştu. 20 Mart Faşizme İhtar eyleminin filminin izlenmesinden sonra Devrimci Metal-İş üyeleri söz alarak, işyerlerini, çalışma koşullarını ve faşizmi anlattılar. İstanbul'daki işyerlerinden gelen temsilcilerin konuşması sırasında "Mücadelemiz Ortak, Kurtuluşumuz Birdir" sloganı atıldı. İçinde faşizme karşı eylem birliği oluşturulması talebini de içeren, işçi sınıfının ve tüm emekçilerin kısa dönemli demokratik taleplerini dile getiren 12 maddelik kararlar alınmış, basına, tüm ilerici demokrat, devrimci kişi ve kurumlara iletilmiştir. Genel Kurulda sık sık coşkuyla, "Üreten Biziz Yöneten de Biz Olacağız", "Mücadelemiz Ortak, Kurtuluşumuz Birdir", "Asgari Ücret 10 Bin Net", "Kahrolsun Emperyalizm" "Kahrolsun Faşizm" sloganları atılmış ve yine aynı coşkuyla Genel Kurul çalışmaları bitirilmiştir.

DEVRİMCİ METAL-İŞ BURSA TEMSİLCİLİĞİ AÇILDI

İşçilerin devrimci eyleminin birliğini ve giderek işçilerin birliğini sağlamak doğrultusunda mücadelede kararlı adımlarla ilerleyen Devrimci Metal-İş Bursa'da da bir temsilcilik oluşturdu.

Yılların birikmiş sınıf kinini taşıyan Bursa'daki işçileri örgütlenip, onların ekonomik hakları bundan böyle daha kararlı bir biçimde korunacaktır. Yeni yeni yükselen anti-faşist mücadele işçilerin de katılımı ile daha bir bayraklaşacaktır. Ve Devrimci Metal-İş'in doğru önderliğiyle Bursa'daki sömürü ve zulüm zincirinin halkaları birer birer kırılacaktır. Bursa'da Metal işçilerinin ekonomik-demokratik hakları sonuna kadar kararlı bir biçimde korunacaktır.

NEVTRON-İŞ DEVRİMCİ METAL-İŞ'E KATILDI

Nevtron-İş 22 yıllık işyerinde işveren tarafından kurdurulmuş bir sendikadır. Yıllardır sömürü ve baskı altında yaşayan bilinçsiz 185 Nevtron işçisi her zaman asgari ücretle çalıştırılmışlardır.

Sonunda işçiler sendika yönetimine kendi sorunlarını kavrayıp onlara ihanet etmeyecek aynı işyerinde işçi olarak çalışan arkadaşlarından bazılarını getirmişlerdir. Daha sonra işçiler bu sendika yöneticileriyle birlikte ekonomik-demokratik haklarını elde edebilmek ve kurtuluşlarına giden yolda doğru bir önderlik altında yürümek için Devrimci Metal-İş sendikasına katılmaya karar verdiler. Yıllardan beri 30-40 kişiyle yapılan korsan Genel

Kurullardan sonra, ilk kez bütün işçilerin katıldığı bir Genel Kurulla işyeri sendikasını feshedip Devrimci Metal-İş'e katılma kararı aldılar. Tüm işçilerin istedikleri gibi konuştukları bu son Genel Kurul'da işçi sınıfının birliği savunuldu ve bunun sonucu olarak Nevtron-İş'in feshedildiği söylendi. Coşku ile geçen Genel Kurul'da sık sık "İşçiler Birleşin", "Üreten Biziz, Yöneten de Biz Olacağız", "Mücadelemiz Ortak, Kurtuluşumuz Birdir", "Kahrolsun Faşizm, Yaşasın Mücadelemiz" sloganları atıldı.

Nevtron işçileri Türkiye işçi sınıfını bölerek sömürülerini sürdürmek isteyen egemen sınıflara karşı, işçilerin devrimci eyleminin birliğini ve giderek birliğini hayata geçirmeye yönelerek en güzel cevabı verdiler. Bundan böyle Nevtron işyeri işçi sınıfının ekonomik mücadelesinin başarılı örneklerinden ve demokratik mevzilerinden biri olacaktır.

DEVRİMCİ METAL-İŞ SENDİKASI ANKARA ŞUBESİNİN

GENEL KURUL KARARLARI

Devrimci Metal-İş Sendikası Ankara Şubesi 2. Olağan Genel Kurulunda aşağıdaki kararlar alınmıştır. Tüm ilerici, yurtsever, devrimci kişi ve kuruluşlara emekçi halkımızın talepleri olarak duyurulur.

KARAR 1: Devrimci Metal-İş Sendikası Ankara Şubesi; faşist terör ve katliamlara karşı tüm anti-faşist kişi ve kuruluşları Ankara platformunda eylem birliğine çağırır ve Devrimci Metal-İş Genel Merkezinin Türkiye çapında tüm anti-faşist kişi ve örgütlerle eylem birliği içerisine girmesini belirtir.

KARAR 2: DİSK içerisindeki son gelişmeleri değerlendiren Sendikamız: DİSK içerisindeki çatışmaları reformist ve revizyonistlerin koltuk kavgası olarak değerlendirir. Egemen sınıfların da dolaylı olarak desteklediği, DİSK'in bütünlüğüne yönelen bu saldırıya tüm gücümüzle karşı koyduğumuzu belirtir.

KARAR 3: Devrimci Metal-İş Ankara Şubesi Genel Kurulu, NATO, AET ve ENERJİ AJANSI gibi emperyalist kuruluşlardan çıkılmasını ve tüm ikili anlaşmaların feshedilmesini belirtir.

KARAR 4: Sendikamız genel kurulu 141 ve 142. maddelerin kaldırılmasını belirtir.

KARAR 5: Devrimci Metal-İş Ankara Şubesi gizli, açık tüm faşist odakların dağıtılmasını ve faşist canilerin cezalandırılmasını belirtir.

KARAR 6: Devrimci Metal-İş Sendikası Ankara Şubesi içinde bulunulan koşulları da göz önüne katarak, bu soygun ve sömürü düzeninin devamını ve pekiştirilmesini sağlayan, geniş halk kitlelerinin faşist cinayet şebekeleri karşısında tüm savunma araçlarından arındırılmasını amaçlayan, en küçük direnme eğilimini vahşice bastırmaya çalışan yeni baskı yasalarına karşı çıkılmasını belirtir.

KARAR 7: Devrimci Metal-İş Sendikası Ankara Şubesi bugünkü ortamda işçi-memur ve tüm emekçi halkın çalısmayla ilgili ekonomik-demokratik taleplerini şöyle belirtir.

— Tüm çalışanlara, grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı verilmelidir.
— Genel grev ve dayanışma grevi kabul edilmelidir.
— Lokavt kaldırılmalıdır.
— Referandum yasallaştırılmalıdır.
— İşçi-memur ve benzeri ayrımlara son verilmelidir.
— İş yasalarındaki 13. ve 17. maddeler kaldırılmalıdır.
— Ayrım yapılmaksızın eşit işe eşit ücret verilmelidir.
— 1 Mayıs işçi bayramı yasallaşmalıdır.

KARAR 8: Devrimci Metal-İş Sendikası Ankara Şubesi; paranın değerinin düşürülmesi, her yeni gelen zamlar ve vergilerle hayatın daha da yaşanmaz hale gelmesi karşısında, içinde bulunulan koşullar da dikkate alınarak asgari ücretin 10.000 net tespit edilmesini belirtir.

KARAR 9: Sendikamız, pahalılığın giderilmesinin düzen değişmeden mümkün olamayacağını gözönüne alarak;

— Kiraların dondurulmasını,
— Temel ihtiyaç maddelerinin aracısız, ucuz şekilde satılmasını
— Yakıt maddelerinin satışının kamu kuruluşları aracılığıyla yapılmasını,
— Kitlelerin ihtiyaçlarına yönelik hizmetlerin ucuzlatılmasının halkımızın acil talepleri olduğunu belirtir.

KARAR 10: Devrimci Metal-İş Sendikası Ankara Şubesi; vergilerdeki adaletsizliğin kaldırılması ve asgari ücretin vergi dışında tutulması gerektiğini belirtir.

KARAR 11: Emekçilerin ücretlerinin dondurulmasına yönelik toplumsal anlaşmaya ve toplumsal anlaşmanın bir alt adımı olan grup sözleşmelerine karşı çıkılması gerektiğini belirtir.

KARAR 12: Dünya işçi sınıfının, birlik, dayanışma ve mücadele gücü olan 1 Mayıs, her türlü baskı ve engellemelere rağmen, en geniş kitle katılımıyla 1 Mayıs alanında kutlanması gerektiğini belirtir.

275 SAYILI YASADAKİ ANTİ-DEMOKRATİK HÜKÜM VE DEĞİŞİKLİKLERE KARŞI MÜCADELE EDELİM

CHP hükümeti işçileri ilgilendiren yasalarda,ardarda, değişiklik tasarıları hazırlıyor. Bu tasarılar, her ne kadar, *görünüşte* olumlu adımlar atma, işçilerin çalışma ve yaşam koşullarını iyileştirici düzenlemeler getirme izlenimi vermekteyse de; derinlemesine incelendiğinde görülecektir ki, doğrudan doğruya işçilerin kazanılmış mevcut haklarını gasbetmeye yönelmektedir. Bu değişiklik tasarılarından biri de 275 sayılı Toplu İş Sözleşmesi (TİS) Grev ve Lokavt yasasına ilişkindir.

TİS PROSEDÜRÜNDEKİ ENGELLER

Burjuvazi TİS prosedüründe, işçi sınıfı aleyhine işleyen birçok bürokratik engeller koymuştur. İşyerinde çalışanların grev hakkının doğabilmesi için ayları hatta bazan yılları bulan bir zamanın geçmesi gerekmektedir. Kısaca özetlersek; işyerinde *yetki uyuşmazlığı çıkmasa bile*, işveren TİS çağrısına uymazsa ya da toplantı yer ve saatinde uzlaşma olmazsa sendika Bölge Çalışma Müdürlüğüne başvurmakta, Bölge Çalışma Müdürlüğü yasada belirtilen süre içinde karar vermekte ve Uzlaştırma Kurulunu toplamaktadır. 15 gün sürmesi gereken Uzlaştırma Kurulu toplantıları ya toplanamama ya da karar verememe nedeniyle genellikle bu süreyi aşmakta, ancak bütün bu işlemlerden sonra grev hakkı doğmaktadır. Açıktır ki bu uzun oyalama süresinde işveren işçilerin örgütlenmesini zayıflatacak mücadele bilinç ve kararlılıklarını karartıp yıkacak her türlü yönteme başvurur. Çoğunlukla ayları bazen yılları bulan bütün bu prosedür sonucunda uzlaşma sağlanıp toplu iş sözleşmesi imzalanır ya da uzlaşma sağlanamaz *ve sendikanın* "yasal" grev hakkı doğar. Bütün bu prosedür tamamlanıp "yasal" grev hakkı doğduğunda ise işçilerde grev yapacak hal pek kalmamaktadır.

GREV HAKKINDAKİ KISITLAMALAR

Burjuvazi TİS prosedüründeki oyalayıcı ve yıldırıcı engellemeler yetmiyormuş gibi grev hakkının kullanımında da son derece kısıtlayıcı hükümler getirmiştir. İşçilerin her an hemen greve gitme hakları yoktur. Ancak iki yılda bir gündeme gelen TİS döneminde anlaşma sağlanamazsa TİS prosedüründeki tüm engeller aşıldıktan sonra greve gidilebilir. Diğer yandan grev; TİS' de anlaşmazlık yaratılırsa (anlaşmazlığı patronların yaratacağı vasalarda bile en başından bellidir), bu anlaşmazlığı çözmek için kullanılacak bir araç olarak tanımlanmıştır.

275 sayılı yasanın 20. maddesinde toplum düzenini (siz bunu burjuvazinin sömürü düzeni diye okuyabilirsiniz!) tehdit edebilecek bazı işkollarında ve durumlarda grev yapmak yasaklanmıştır. Hastanelerde, eğitim kurumlarında, askeri iş yerlerinde ve benzeri yerlerde çalışanların grev hakkı olmadığı gibi, savaş ve şu veya bu gerekçeyle ilan edilmiş genel va da kısmi seferberlik halinde grev hakkı askıya alınabilir. Ayrıca Bakanlar Kurulu, her an "milli güvenlik" gerekçesiyle (siz bunu işverenlerin sömürü düzeninin güvenliği diye okuyun!) grevleri 90 gün erteleme ve bu erteleme kararını yineleme hakkına sahiptir. Ülkemizde sık sık gündeme getirilen sıkıyönetim de her türlü demokratik hak ve özgürlük gibi grev hakkını da askıya alma yetkisine sahiptir. Dayanışma grevi ve genel grev ise ülkemizde tümüyle yasaktır. Siyasal amaçlı grevler, "toplumun huzur ve güvenliğini bozacağı" gerekçesiyle (aslına bakılırsa, işçiler siyasetle uğraşmaya başlayıp egemen sınıfların huzur ve güvenliğini bozacağı için!) yasaklanmıştır.

Yasadaki yasaklamalara ve uygulanılması gereken TİS ve grev prosedürüne uymayan grevler ise "yasa dışı grev" olarak ilan edilmekte, ve güvenlik kuvvetleri tarafından dağıtılmakta, sorumlular ise yargı organlarınca cezalandırılmaktadır. Açıktır ki "yasa dışı grev" kavramı bu hakkın özüne indirilen ağır bir darbedir.

Grev hakkını sınırlayan tüm bu anti-demokratik hükümler yetmiyormuş gibi, burjuvazi, grev silahının kullanımını geciktiren ya da ortadan kaldıran, grevin etkinliğini sınırlama ve böylece grevi kırma olanakları yaratan bir takım maddeleri de yasaya koydurmaya özel özen göstermiştir. Örneğin 22. Maddede "bir işyerinde grev kararı alındığında, eğer o işyerinde çalışan işçilerin 1/3'i grev oylaması talep ederse, grev oylaması vapılır" denmektedir. Görünüşte, işçinin greve sahip çıkıp çıkmadığını açığa çıkartmaya yönelik olumlu bir uygulama gibi görünüyorsa da bu madde aslında işverene işçiler içinde kendisine adamlar ayarlayarak, sahte işçi göstererek ya da tehditle işçileri zorlayarak grevi daha başlamadan kırma hakkının tanınmasından öte birşey değildir. Ayrıca, işverene, greve katılmayan işçileri çalıştırıp çalıştırmama hakkının tanınması; ve her işyerinde yapılan işin niteliğine göre, değişen sayıda işçinin makine ve teçhizatın korunması, vb. nedenlerle çalışmak zorunda bırakılması grevin etkinliğinin sınırlanması sonucunu doğurmaktadır.

LOKAVT ÇALIŞMA HAKKININ GASBEDİLMESİDİR VE MEVCUT BURJUVA ANAYASASINA GÖRE BİR SUÇTUR

275 sayılı yasada gerçekleştirilmeye çalışılan sahte ve biçimsel eşitliğin sahteliğinin ve biçimselliğinin en fazla sırıttığı maddeler lokavta ilişkin maddelerdir. (İşverenin egemenliğinin, işçinin ücretli köleliğinin sözkonusu olduğu mevcut sömürü düzeninde) ekonomik bakımdan eşit konumda ve düzeyde olmayan taraflardan, işçilerin grev yapması sonucunda işverinin sadece karının bir süre azalması sözkonusu iken; oysa, işverenin lokavt ilan etmesi halinde —ülkemizde işsizliğin de had safhaya vardığı gözönünde bulundurulursa— işveren istediği zaman daha az ücretle işçi bulabilecek ve lokavta tabi olan işçiler açlığa terkedilmiş olacaklardır. Kısacası lokavt bu özelliğiyle çalışma hakkının gasbedilmesidir ve dolayısıyla mevcut burjuva anayasasına göre de bir suçtur.

CHP HÜKÜMETİNİN DEĞİŞİKLİK TASARISI

Ecevit Hükümeti 275 Sayılı yasaya ilişkin getirdiği değişiklik tasarısında yasadaki anti-demokratik hükümlerin özüne hiç dokunmadığı gibi, üstelik *bugüne göre daha geri* maddelerde getirmektedir. Şöyle ki; parti programında lokavtı ilan eden CHP değişiklik tasarısında bu konuya hiç değinmemektedir bile. Tasarıda, grev oylamasının kaldırılması dışında, grev hakkının kullanılmasını sınırlayan ve "yasa dışı grev" kavramı ile bu hakkın özüne ağır bir darbe indiren maddelerde hiçbir değişiklik yapılmamıştır. İşçi sınıfının onlarca yıl uğrunda mücadele verdiği işyerinde yetkili sendikayı saptamak için referandum hakkına tasarıda yer verilmiştir. Ama hemen ardından (işkolu sözleşmesi de uygulamadan kaldırılırken) "işletme sözleşmesi" kavramı gündeme getirilerek referandum hakkı (ağırlıkla, işçi sınıfının büyük bir bölümünü kapsayan devlet işletmelerindeki işçiler için) tümden ortadan kalkmakta ve sendike seçme özgürlüğüne, sendikalaşma ve toplu sözleşme yapma hakkına ağır bir darbe indirilerek bugüne göre çok daha geri bir adım olmaktadır.

KAZANILMIŞ HAKLARIMIZIN GASBEDİLMESİNE KARŞI MÜCADELE EDERKEN DEVRİMCİ TALEPLERİMİZ NE OLMALIDIR?

Ecevit Hükümetinin, tüm uygulamalarında olduğu gibi, işçileri ilgilendiren yasalarda ve özel olarak da 275 sayılı yasada gündeme getirdiği, işçi sınıfı aleyhindeki değişiklik tasarıları da en geniş işçi yığınlarının gözleri önünde açığa çıkartılmalı ve işçi yığınları, mevcut yasadaki sınırlı haklarımızı daha da kısıtlayan girişimlere karşı zengin ve aktif bir mücadeleye sokulmalıdır. Bu mücadele sadece mevcut sınırlı haklarımızı savunmakla sınırlandırılmamalı; bu konuda, mücadele saflarımızı genişletecek, mücadelenin ivmesini hızlandıracak, ileriye dönük devrimci talepler ileriye sürmeliyiz. Bu konuda devrimci taleplerimiz şunlar olmalıdır:

1. Anayasal suç da olan lokavt derhal yasaklanmalıdır.
2.Toplu sözleşme, grev hakkının kullanımındaki tüm bürokratik engeller kaldırılmalı ve gerçek yetkili sendikaların belirlenmesi için geçen uzun zaman kaybı yerine basitleştirici ve zaman kazandırıcı önlemler alınmalıdır. Referandum hakkı buna yönelik bir çözüm olarak mutlaka bir an önce yasallaşmalıdır.
3. Grev işçi sınıfının en doğal ve en etkileyici demokratik silahıdır. Grev hakkını dolaylı yollardan da olsa yasaklamaya ve kısıtlamaya yönelik tüm yasal sınırlama ve uygulamalar kaldırılmalıdır. Mevcut 275 sayılı yasadaki grev hakkının özünü yaralayan "yasa dışı grev" kavramı ve bu hakkın kullanımını sınırlandıran tüm anti-demokratik hükümler kaldırılmalıdır. Genel Grev ve Dayanışma Grevi yasallaşmalı, Bakanlar kurulunun grev erteleme hakkı kaldırılmalıdır. Tüm çalışanlara grevli toplu sözlüşmeli sendikalaşma hakkı tanınmalıdır.
4. Grev hakkının kullanımını aksatan ya da nesnel olarak işçi sınıfını bölmek, grevleri kırmak için patronların eline silah veren grev oylaması uygulaması ve sendikayı ve grevi benimsemeyen işçileri çalıştırabilme hakkı ve bazı teknik gerekçelerle bir takım işçilerin grev süresince zorunlu olarak çalışması koşulu, işçilerin grev sırasında çalışma serbestisi kaldırılmalıdır.
5. Mevcut sömürü düzeninin kendi bunalımının çözümünün, bunalımın yükünü çekenlerin kısıtlı haklarını daha da kısıtlamada aramaktan vazgeçilmelidir. Burjuvazinin ve mevcut hükümetin bu doğrultudaki tüm uygulamalarına işçiler olarak sonuna kadar karşı çıkılmalıdır.

ADANA SSK HASTANESİNDE GERİCİ-REVİZYONİST ENGELLER YIKILIYOR

İşyerimizde, yönetiminde faşistlerin ve gericilerin olduğu Sağlık-İş'in işçileri satması üzerine ilk elde 3-4 kişi olarak, devrimcilerin önderlik ettiği bir sendikada örgütlenmek üzere mücadeleyi başlattık. İşyerlerinde giderek etkinliği artan devrimci hareketimiz karşısında, revizyonistler, "onlar siyasetle uğraşıyor" diyerek işçilerin devrimci saflarda örgütlenmelerini engellemek istediler. İşçileri siyasetten arındırmaya çalışarak, burjuvazinin ekmeğine yağ sürdüler. Devrimciler, Devrimci Sağlık-İş'te örgütlenmek için, sendika başkanının "yeterli adam yok" demesine rağmen, bir müteşebbis heyeti kurarak, çalışmalarını sürdürdüler. Müteşebbis heyeti, zaaflarına rağmen üye kayıtlarını başlatıp, yetki dönemi geldiğinde prosedür işlemlerini hazırlayarak, durum tespitine götürdü. Yapılan durum tespitinde Devrimci Sağlık-İş (336) oy, Sağlık-İş (174) oy almış ve yetkili Devimci Sağlık-İş olmuştur. Şube seçimlerinin yapılması için, Genel Merkeze başvurulmuş ve kongre hazırlıkları başlatılmıştır. Kongreye delege usulü gidilmiş, bu durum tüzüğe aykırı olduğu halde, 15 gün önceden böylesi bir yanlış uygulamanın bilincinde olan Partizan "aceleci" ittifakı, ince seçim hesaplarıyla bu uygulamaya itiraz etmemişlerdir. Seçimi devrimcilerin listesinin kazanması sonucu, revizyonistler bu uygulamanın tüzüğe aykırı olduğu gerekçesiyle, delege seçimlerinin iptal edildiğini bildirmişlerdir. Ancak devrimci işçilerden gereken cevabı almışlar ve geri adım atmışlardır. Revizyonistler, son çareyi devrimci işçileri Devrimci Sağlık-İş Genel başkanlığına şikayet ederek onların cezalandırılmaları için ellerinden geleni yapmakta bulmuşlardır. Revizyonistler tüm bu çabaları SSK Hastanesinde devrimcilerin mücadelelerini engelleyemeyecek. Devrimci işçiler revizyonist barikatları darmadağan edecek ve onları, esas yerlerine, tarihin çöp sepetine atacaklardır.

ADANA MNS İŞÇİLERİ REVİZYONİST SENDİKA AĞALARINA GEREKEN CEVABI VERDİLER

300 işçinin çalıştığı fabrikamızda, sendikalaşma çabaları, fabrikanın üretime geçmesiyle başladı. Patronun tüm çabalarına, faşist MİSK yöneticilerinin dışardan getirdikleri köpeklerine rağmen fabrikamıza MİSK sokulmadı. MİSK'in karşısında örgütlenebileceğimiz tek sendika olan, TÜRK-İŞ'e bağlı Petrol-İş'te örgütlendik. Ve mücadele bu kez de sendika yönetiminde olan revizyonistlere karşı gelişti. Revizyonist sendika ağaları TİS'le elde edilen ve ödenmesini sağlayamadıkları hakları baştemsilci ve temsilcilerin alması karşısında baştemsilciyi görevden aldılar. 3 otobüs dolusu işçi, haklarına ve mücadelelerine sahip olmanın bilinciyle, sendikaya giderek revizyonistlerin yüzüne bir şamar gibi indi ve işyerinde temsilcilik seçimlerinin yapılmasını yöneticilere *kabul ettirdi*. Ancak, seçimleri devrimciler kazanınca, "tabanın kararına saygı duyduklarını" söyleyen baylar, seçimi iptal ederek yeni bir temsilci atadılar. Devrimci işçiler, revizyonist sendika ağalarından bunun da hesabını sordular. Devrimcilerin önderliğinde örgütlenen işçiler, tek bir yürek, tek bir yumruk olarak revizyonist sendika ağalarına gereken dersi verdi, verecek.

İSTANBUL ARI BİSKÜİ FABRİKASI İŞÇİLERİ TİS ANLAŞMAZLIĞI ÜZERİNE GREVE GİTTİLER

Arı Bisküi Fabrikası işçileri TİS görüşmelerinde, ücret anlaşmazlığı üzerine, faşist sendika yönetiminin tüm karşı çıkışlarına rağmen, greve gittiler.

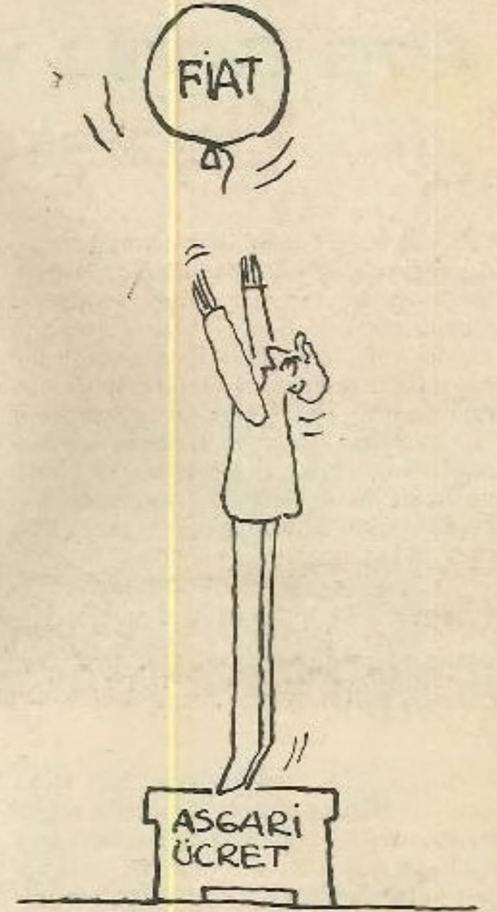
TEK-GIDA İŞ sendikasına bağlı işyerinde, Arı Bisküi fabrikası işçileri, sendika merkezinde etkin olan faşistlerin tüm engellemelerine (greve çıkılmasının önlenmeye çalışılması, grev süresince işyerine pankart asılmaması, patronla işbirliği ederek devrimci işçileri etkisiz kılma) karşın, örgütlü, kararlı bir mücadelenin önünde, hiçbir gücün; ne faşist sendika yöneticilerinin, ne de patronun duramayacağını bir kez daha kanıtladılar.

İŞÇİLERİN SESİ

Sahibi: Giray Kaya ○ Yazı İşleri Müdürü: İlhami Özel ○ Yönetim Yeri: İzmir Cad. 7/11, Kızılay-ANKARA ○ Yazışma Adresi: PK 188, Küçükesat - ANKARA ○ Baskı: EM-AŞ Veb Ofset Tesisleri

000 TL Asgari ücret neye yeter?

Hükümet işçileri açlığa mahkum ediyor

Ecevit ve partisi hükümette kalabilmek için mevcut sömürü düzeninin bunalımını hafifletmenin ve emperyalistlerin ve onların işbirlikçisi yerli tekellerin sorunlarını çözmenin bedelini emekçi halk kitlesine ödettirmek için canla başla çalışıyor. Hükümetin Mart ayı sonunda açıkladığı ve uygulamaya başladığı "Ekonomiyi Güçlendirme Programı" (siz bunu tekelleri güçlendirme diye okuyun) yine işçiler ve tüm emekçiler için yeni zamlar getiriyor, ücret ve diğer gelirlerin artışlarını çeşitli biçimlerde dondurmayı amaçlıyor, kısacası emekçi halkı yokluğa, yoksulluğa, açlığa mahkum ediyor. Hükümet "Ekonomiyi Güçlendirme Programı"na emekçilerin gösterecekleri tepkileri azaltmak amacıyla 1979 Aralığında tespit edilmesi gereken asgari ücretin tespitini Nisan ayına aldı. Hükümet hayat pahalılığı konusundaki muhalefeti etkisizleştirmek için kendisini destekleyen basın ve yayın organlarının "gürültülü" yalanlarıyla "zamları yapmak zorundayız ama bakın sadece zam yapmıyoruz emekçilerden yana işler de yapıyoruz" diye ortaya çıkmıştır. Sonunda bir aylık tartışmalar sonunda "dağ fare doğurmuş", 28 Nisan'da Asgari Ücret Tespit Komisyonu asgari ücretin 16 yaşından büyükler için günde 180 TL (ayda brüt 5400 TL), 16 yaşından küçükler için günde 120 TL (ayda brüt 3600 TL) olarak saptandığını açıklamıştır.

Açıktır ki devrimciler işçi sınıfını yakından ilgilendiren bu konu ve konuya ilişkin güncel uygulamalar hakkında açık ve net bir tavır almak durumundadırlar. Son asgari ücret konusunda burjuvazinin, onun çeşitli temsilcilerinin ve hükümetin amaçlarını ve politikalarını açığa çıkarmadan önce asgari ücretin kapitalist sömürü düzeni içindeki yerini ve işlevini açıklamak, ardından da Türkiye'deki bu konudaki genel uygulamaya ilişkin işçi sınıfının devrimci taleplerinin ne olabileceğini irdelemek gerekmektedir.

ASGARİ ÜCRET NEDİR?

"Çıraklık döneminin hemen hiç gerekli olmadığı, *işçinin kabaca varlığının yeterli olduğu sanayi dallarında, işçinin üretimi için gerekli masraflar, hemen hemen yalnızca kendisini yaşatmak ve çalışabilir durumda tutmak için zorunlu metalardan ibarettir.* Bunun içindir ki, emeğin fiyatı, *zorunlu geçim araçlarının fiyatı* ile belirlenecektir... *Basit işgücünün* üretim maliyeti, demek ki, işçinin *varoluş ve üreme masraflarından* oluşur. Bu *varoluş ve üreme masraflarının fiyatı, ücreti* meydana getirir. Bu biçimde belirlenen ücrete, *asgari ücret* denilir. Bu asgari ücret, metaların fiyatlarının genel olarak üretim maliyetleri ile belirlenmesi gibi, bir tek birey için değil, bu bireylerin meydana getirdikleri tür için gereklidir." (abç) (Marx, Ücretli Emek ve Sermaye - Ücret, Fiyat ve Kar, Sol yay. s. 37-38). Yani asgari ücretin, işgücünü bunun karşılığında satın alan kapitalist açısından amacının, işçinin işyerindeki varlığını ve çalışabilir durumunu *sürdürmek* olduğu anlaşılıyor. Yani kapitalist açısından, *basit* işgücünün kullanılabilirliğinin devam etmesi, işçinin *asgari masrafla* karnını doyurması, asgari masrafla işyerine gidip-gelmesi ve moral sağlığını koruyabilmesi için de arada bir asgari ölçüde eğlenmesi ve dinlenmesine bağlıdır; kapitalisti ilgilendiren sadece bu kadardır ve *basit işçi* bu yönüyle kapitalistin gözünde arada bir zorunlu masraflarla bakımı yapılarak çalıştırılabilecek bir makinaya eşdeğerdir. Gerçekte de kapitalist üretim ilişkileri içerisinde işgücü diğer metalar gibi para karşılığı alınıp satılan bir metadır ve bu yönüyle de herhangi bir üretim aracına benzer. Burjuva ekonomi-politiği de işgücünü sadece bu özelliğiyle ele alarak, işçinin kendi gözünde bile işgücünün anlamını bu basit düzeye indirgemiştir. Oysa, "işgücü de diğer bütün mallar gibi bir maldır, ama tamamen özel bir maldır. Gerçekte onun özelliği, *değer yaratması*, bir değer kaynağı, özellikle, *kendinde bulunan değerden daha fazlasını yaratan bir değer kaynağı* olmasıdır." (abç) (age).

Bir makina ile kıyaslandığında, işgücünün üretebileceği değer, bir makina gibi, kendisinin (yani işgücünün) sahip olduğu değerle sınırlı değildir. Bu yönüyle değer *yaratan* tek mal işgücüdür. Üretimde yer alan diğer tüm, makina, hammadde, vb. üretim gereçleri, kendilerinde bulunan değerin bir kısmını veya en fazla tümünü üretilen metaya *aktarırlar*. Değeri *aktarılan* bütün değer toplamından daha fazladır. Çünkü artık, işgücünün yalnızca kendisinden aktardığı değeri değil bunun *yarattığı* değeri de içermektedir.

Kapitalist üretim düzeninde işçinin *ürettiği* tüm değere sahip olması ve bunun karşılığını alması söz konusu olamaz. Bir kere işçinin işgücünün sahip olduğu değerin gerçekleşebilmesi, yani paraya dönüşebilmesi için *herşeyden önce* kapitaliste satılarak bundan sonra üretime sokulması gereklidir. İşgücü bir kez kapitaliste satıldıktan sonra (ki bu mübadele, üretim sürecinin başlangıcında, henüz içerdiği değer gerçekleştirilmeden —yani paraya dönüştürülmeden— önce olur) artık sahip olduğu ve *yaratacağı* tüm değerle birlikte kapitalistin mülkiyetindedir. Kapitalist, satın aldığı işgücünün *yarattığı* değere, metanın satışında gerçekleştirerek (paraya dönüştürerek) el koyar ve bunu kendi kasasına aktarır. Bunu yapma "hakkı" kapitalistindir. Çünkü, o, işçinin yaşayabilmek için işgücünü sunmak olduğu sermayenin, *üretim araçlarının sahibidir.* Kapitalist toplumdaki işçinin, üretim araçlarına sahip olmadıkça, ürettiği değerin sahibi olması mümkün değildir. O sadece başlangıçta kapitaliste sattığı işgücünün karşılığını alır. Ve bu karşılık *ücrettir.* Yani "işçinin *kendisi için ürettiği* şey ücrettir." (abç) (age).

Bu nedenle kapitalist toplumda, işçinin hakkının, *emeğinin karşılığı* ücret olamaz. Ücretin ölçüsü, işgücünün yeniden-üretilebilmesi, yani kendini yenileyebilmesi için, işçinin yapmak ve kapitalistin işçiyi daha fazla çalıştırabilmek için karşılamak zorunda olduğu masraf toplamıdır. Bu masraf (işçinin gıda, konut, ulaşım, eğlenme, dinlenme, vb. yanında gerektiğinde *nitelikli* işgücünün teknik yönünün yeniden-üretimi için gerekli eğitim, vb. masrafı) fiyatlarla ölçülmekle birlikte, aslında işçinin işgücünü yeniden üretebilmek için almak ya da kullanmak zorunda olduğu metalar tarafından içerilen *değer* miktarına tekabül eder. "İşgücünün üretim masraflarından *işgücünün değerine* varabiliriz ve belirli bir nitelikli bir işgücünün üretimi için *sosyal bakımdan gerekli emek miktarını* tayin edebiliriz." (abç) (age). İşte *asgari ücret* bu toplumsal bakımdan gerekli emek miktarının asgari düzeyini temsil eden *asgari fiyattır.*

ASGARİ ÜCRETİN ARTMASI NE ANLAMA GELİR?

Kapitalist sömürü düzeninde, üretim araçlarının gelişerek üretimin her yetkinleşmesi, değişmez bir kural olarak, emeğin sermaye tarafından sömürüsünün yoğunlaşması, semrayenin çok yönlü boyunduruğunun güçlenmesi anlamına gelir. "Bugünkü üretim durumu içinde beşeri işgücü, bir günde sadece kendi daha büyük bir değer yaratmakla kalmaz, bu *günlük üretim fazlası* her yeni bilimsel keşifle, her yeni teknik icatla *günlük masrafların ötesinde artar*, bundan dolayı da, (işçinin) emeğiyle günlük ücretinin eşdeğerini yarattığı süre [gerekli iş süresi] azalırken, hiçbir karşılık almaksızın, *emeğini kapitalistin emrine vermek zorunda olduğu süre* [artı-iş süresi] *artar*" (abç) (age). Bununla birlikte ücretin düzeyi hem ayrı ayrı işkolları, ya da işyerlerinde işçi sınıfının ekonomik-demokratik mücadelesiyle yükseltebileceği gibi, hem de asgari ücretin yükseltilmesiyle *genel* bir düzenlemeye gidilerek yükseltilebilir. Ancak, "Eğer sermaye hızla büyüyorsa ücret yükselebilir; ama sermayenin karı kıyaslanamayacak kadar çabuk yükselir. *İşçinin maddi durumu iyileşmiştir, ama toplumsal konumunun pahasına.* Onu kapitalistten ayıran uçurum genişlemiştir." (abç) (age). Bu nedenle kapitalist toplumda ücretin sadece parasal değil gerçek anlamda yükselmesinin mümkün olmasına rağmen, işçi, toplumdaki zenginliğin sınıflararası dağılımı içinde göreli olarak sürekli bir yoksullaşmaya tabidir ve giderek toplumsal hiyerarşinin derinliklerine doğru iner.

SON ASGARİ ÜCRETE İLİŞKİN TARTIŞMALAR

Son asgari ücret tespiti sırasında hükümet, işveren çevreleri ve bazı "işçi kesimi temsilcileri" artan hayat pahalılığının işçiler üzerindeki etkilerinin "telafi edilmesi' için asgari ücretin şu veya bu oranda artırılmasını şu veya bu biçimde savunmuşlardır. Egemen sınıflara ardarda sunduğu hizmetlerin bedelini emekçilerin sırtına yükleyen Hükümet, asgari ücretin *biçimsel* de olsa "artırılmasını" savunarak, dar gelirli, yoksul halkı "unutmadığını" *göstermeyi* amaçlamaktadır. Sermaye çevreleri ise, işçi sınıfı açısından *yararlı* sayılabilcek her türden ekonomik-demokratik kazanımda olduğu gibi bu konuda da asgari ücretin yükseltilmesini işçilerin dört-nal tırmanan hayat pahalılığı karşısındaki tepkilerini etkisizleştirecek bir aldatmaca olarak kullanmaktadır.

Burjuvazinin, Hükümetin ve destekçilerinin sunduğu biçimiyle asgari ücretin yükseltilmesi, emekçilerin sırtındaki yükü azaltacaktır. Bu kesinlikle doğru değildir. Özellikle açıklanan son asgari ücret "bir ton kazık öncesi bir kaşık bal" *bile değildir.* Burjuvazi ve siyasal temsilcileri *bir verir gözüküp gerçekte on almakta* ve üstelik bunu da "gürültüsüz, patırtısız" geçiştirmeye çalışmaktadırlar.

Her türden revizyonist ve reformist siyasetin denetimindeki sendikalar (ki DİSK de bunlara dahildir) asgari ücret konusuna *dört elle yapışmışlar* ve asgari ücretin işçinin hangi ihtiyaçlarının karşılanarak, hangi düzeyde saptanması gerektiğinin tartırmasına girişmişler; söyledikleriyle yaptıklarını *bu sınırlar içinde tutarak* ister istemez burjuvazinin hükümet eliyle attığı oltaya takılmışlardır.

DEVRİMCİ TALEPLERİMİZ VE SON ASGARİ ÜCRET KARŞISINDAKİ GÜNCEL GÖREVLERİMİZ

Bugünün yaşam koşullarında 5400 TL brüt asgari ücret nedir ki? Vergisi, kesintisi derken işçinin eline geçecek olan 3000-3500 TL olacaktır. Oysa asgari ücretin, dört nal tırmanan bugünkü pahalılık koşullarında çeşitli sendikaların ve kuruluşların talep ettikleri gibi (her türlü vergi ve kesintinin dışında) *10 bin TL net* olmalıydı.

Asgari ücretın düzeyine ilişkin böylesi bir talebi işçi sınıfının mücadelesinin ve örgütlenmesinin düzeyi belirlemektedir. Asgari ücretin düzeyine ilişkin talep, mevcut ekonomik demokratik mücadele olanakları ve boyutları gözönünde tutularak *elde edilebilecek azami düzey* olarak tespit edilmelidir. Bu noktada, bugüne kadarki mücadelenin ücret konusundaki kazanımlarından geri adım atmamaya çalışılırken, mümkün olan en geniş kitleye benimsettirilebilecek, işçi sınıfının ortalama geçim standardını yükseltebilecek bir asgari ücret savunulmalıdır.

Bu düzeyin saptanmasında asgari imkanlar değil (konut sorunu konusunda gecekondu gibi, beslenme konusunda asgari beslenme ihtiyacını karşılayacak en ucuz yiyecek gibi) *insanca yaşamanın* toplumumuzdaki en yaygın ölçütleri gözönünde tutulmalıdır.

Bir işçinin aldığı ücretle sadece kendisini değil ortalama beş nüfuslu ailesini de geçindirmek zorunda olduğu gözönünde tutularak ihtiyaçlar bu ailenin toplam ihtiyaçları olarak düşünülmelidir. Ki bunlara, çocukların yüksek öğrenim eğitimi de dahil tüm eğitim ihtiyaçları ve tüm ailenin ortalama kültür ve eğlenme ihtiyaçları dahildir.

Bunlarla birlikte, Asgari Ücret Komisyonunun bariz sermaye yanlısı niteliği teşhir edilerek, bundan böyle asgari ücretin, hükümet veya yasalarca değil bizzat işçilerce seçilmiş devrimci işçi temsilcilerinin diğer tüm oyların toplamına eşit oy hakkına sahip olduğu komisyonca ve en geç her yıl belirlenmesi savunulmalıdır.

Asgari ücret uygulamasının denetlenmesi sadece iş müfettişlerinin kendiliğinden denetimlerine bırakılmamalı ve özellikle de örgütsüz sendikasız işçiler için o işyeri ve o işkolunda olmasa da her hangi bir sendikanın yasal savunma ve kovuşturma konusunda yetkili sayılması savunulmalıdır. Bu yolla asgari ücretin uygulanmasının en büyük ölçüde yaygınlaştırılmasına çalışılmalıdır.

Asgari ücret uygulamasına ilişkin bu genel devrimci taleplerimizi en geniş işçi yığınlarına kavratmaya, onları bu doğrultuda mücadeleye seferber etmeye çalışmanın yanısıra, güncel olarak, son asgari ücret konusundaki görevlerimizi de yerine getirmeliyiz. Bir "artış" olarak gösterilmeye çalışılan son asgari ücretin işçilerin açlığa mahkum edilişlerinin belgesi olduğunu en geniş demokratik kamuoyuna kavratmalı, toplu sözleşmelerde bu asgari ücreti asla taban olarak ele almamalı ve ücretlerimizin yükseltilmesi için dişe diş bir mücadele vermeliyiz.